

XXIV.

Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aaneensmeedde en daarna de plaat poetste.

Uilenspiegel was maar weinig in zijn nopjes. Er was ook werkelijk geen reden om prettig gestemd te zijn. 't Ging naar den winter, 't werd bitter koud en nergens was er aan werk te geraken. Niet dat hij zoo graag aan 't werk was! Maar men moest nu eenmaal wat uitrichten om in 't leven te blijven. Doodvermoeid en half versteven van de kou belandde hij ten slotte in een armzalig dorp, ontdekte daar een smederij en bood den baas zijn diensten aan. De smid voelde aanvankelijk maar weinig lust om nog een knecht onder dak te nemen, nu de tijden zoo slecht waren. Maar Tijn zag in den man zijn laatste kans om aan den hongerdood te ontkomen en verklaarde, zich tevreden te stellen met den zwaarsten arbeid en het karigste eten. De smid eindigde dus met Uilenspiegel maar binnen te pakken en weldra stonden beide mannen met hamer en blaasbalg te wroeten, dat de gensters in 't ronde vlogen. Waarlijk, zóó hard had Tijn nog nooit in zijn leven gewerkt. Maar, dacht hij, 't gaat om de goede zaak; straks krijgen we eindelijk wat te bikken!

Nu, 't zou hem niet meevallen! Toen na vele uren slafelijk werk het etensuur was aangebroken, nam de smid onzen hongerlijder mee naar 't stinkend hok der varkens, wees hem den vunzigen trog en sprak:

— Ge hebt verklaard, u tevreden te stellen met den zwaarsten arbeid en het karigste eten. Welnu, ik neem u op het woord en bied u hier een vollen trog sober, doch versterkend voedsel aan. Eet maar zooveel ge lust, zoo komt ge terug op krachten en kunt ge straks met verschen moed aan den arbeid.

Daarop ging hij zijn woning binnen en liet Uilenspiegel verpletterd in het rijk der zwijnen achter.

— Zoo lang moest het duren, Tijl-jongen, zei de schalk tot zichzelf, nu gaan de menschen Uilenspiegel loon naar werken geven. Natuurlijk had ik me wel eens verwacht aan de een of andere veeg uit de pan. Maar hier geldt het nu zelfs geen pan, maar een stinkenden varkenstrog! Wacht echter, vriend, ge hebt er het laatste nog niet van gezien! Al was de winter nog dubbel guur, ik zet u die streek wel op tijd betaald!

Hij toog dus terug aan 't werk en hamerde tot de avond viel en de smid hem eindelijk iets anders te eten gaf, al was 't dan ook niet veel. Doodop wilde hij zich daarna naar bed begeven, maar de smid riep hem nog even bij zich en sprak:

— Morgenochtend vroeg uit de veeren, hoor! Ge kunt dan alvast reeds een en ander smeden, dat vandaag is blijven liggen en wat hoefnagels bewerken, tot ik kom meehelpen.

— Afsproken, baas, zei Tijl en ging slapen.

Den volgenden dag stond hij dan ook reeds vroeg in de smederij. Hij maakte een hevig vuur en begon daarna te werken, dat het een lust was. Hamer en tangen smeedde hij vooreerst lekker aaneen. Die waren den vorigen dag immers blijven liggen! Toen volgden spaden, vorken, schoppen, ploegijzers. Alles en nog wat moest er aan gelooven, werd onderling aaneengesmeed! Zelfs een groote, ijzeren pot ontkwam de vuurproef niet! Om het onheil volkomen onherstelbaar te maken, greep Tijl daarna den bak met de hoefnagels en begon deze één voor één den kop af te hounen, met zulke overtuiging, alsof het niet den kop van een nagel, maar telkens dien van den smid zelf gold. Eindelijk was er geen stuk gereedschap of geen nagel meer heel. Toen nam Tijl een stuk krijt, teekende op de huisdeur een uil met een spiegelkje en nam daarna het wijs besluit, maar onmiddellijk te vertrekken.

Ge kunt denken, wat een gezicht de smid trok, toen hij de werkplaats binnentrad om eens te zien, wat zijn nieuwe knecht zoal uitgevoerd had. Hij sloeg van louter ontstel-

tenis de armen in de hoogte, riep zijn meid en vroeg, waar de schelm zich bevond. Het meisje wist slechts te vertellen, dat Tijl lang gewerkt had en toen was uitgegaan, na eerst wat op de deur te hebben geteekend. De smid snelde naar de deur, zag den uil en het spiegeltje en daaronder, in 't Latijn geschreven: «Hic fuit», en begreep er geen snars van. Dadelijk liet hij den pastoor roepen. Deze verscheen en de smid vroeg hem:

— Wat heeft dat te beteekenen, eerwaarde, die teekening en die Latijnsche woorden?

De geestelijke, die veel gehoord had van Tijl's guitenstreken, antwoordde:

— Dat beteekent zooveel als: Hier is Uilenspiegel geweest! Waarom, beste vriend, hebt ge me niet eerder verwittigd dat deze wonderbare kerel bij u in dienst was? Ik had zoo graag eens met hem kennis gemaakt.

Daar werd de smid boos op den geestelijke en riep uit:

— Hoe kon ik u verwittigen, wanneer ik zelf niet wist, met dien aartsdeugniet te doen te hebben? Thans weet ik het wel, dat hij in huis geweest is. 'k Hoef maar even een blik in de smederij te werpen, om er heilig van overtuigd te zijn, dat hij de echte Uilenspiegel was. Kwam hij maar eens terug, 'k brak hem de ribben! Maar 'k weet het, dien zien we nooit weer! Die is gevlogen, en voor goed!

Nu, gelijk had de smid. Want wie zich in dat dorp nooit meer vertoonde, dat was Tijl!

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuys zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuys genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen.	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102